124 (2005) Nr. 1

# TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

**JAARGANG 2024 Nr. 15**

A. TITEL

*Kaderverdrag van de Raad van Europa inzake de waarde van cultureel erfgoed voor de samenleving; Faro, 27 oktober 2005*

**Voor een overzicht van de verdragsgegevens, zie verdragsnummer 011340 in de Verdragenbank.**

B. TEKST

## Council of Europe Framework Convention on the Value of Cultural Heritage for Society

Preamble

The member States of the Council of Europe, Signatories hereto,

Considering that one of the aims of the Council of Europe is to achieve greater unity between its members for the purpose of safeguarding and fostering the ideals and principles, founded upon respect for human rights, democracy and the rule of law, which are their common heritage;

Recognising the need to put people and human values at the centre of an enlarged and cross-disciplinary concept of cultural heritage;

Emphasising the value and potential of cultural heritage wisely used as a resource for sustainable development and quality of life in a constantly evolving society;

Recognising that every person has a right to engage with the cultural heritage of their choice, while respecting the rights and freedoms of others, as an aspect of the right freely to participate in cultural life enshrined in the United Nations Universal Declaration of Human Rights (1948) and guaranteed by the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (1966);

Convinced of the need to involve everyone in society in the ongoing process of defining and managing cultural heritage;

Convinced of the soundness of the principle of heritage policies and educational initiatives which treat all cultural heritages equitably and so promote dialogue among cultures and religions;

Referring to the various instruments of the Council of Europe, in particular the European Cultural Convention (1954), the Convention for the Protection of the Architectural Heritage of Europe (1985), the European Convention on the Protection of the Archaeological Heritage (1992, revised) and the European Landscape Convention (2000);

Convinced of the importance of creating a pan-European framework for co-operation in the dynamic process of putting these principles into effect;

Have agreed as follows:

## SECTION I

## – AIMS, DEFINITIONS AND PRINCIPLES

### Article 1

*– Aims of the Convention*

The Parties to this Convention agree to:
a) recognise that rights relating to cultural heritage are inherent in the right to participate in cultural life, as defined in the Universal Declaration of Human Rights;
b) recognise individual and collective responsibility towards cultural heritage;
c) emphasise that the conservation of cultural heritage and its sustainable use have human development and quality of life as their goal;
d) take the necessary steps to apply the provisions of this Convention concerning:
   – the role of cultural heritage in the construction of a peaceful and democratic society, and in the processes of sustainable development and the promotion of cultural diversity;
   – greater synergy of competencies among all the public, institutional and private actors concerned.

### Article 2

*– Definitions*

For the purposes of this Convention,
a) cultural heritage is a group of resources inherited from the past which people identify, independently of ownership, as a reflection and expression of their constantly evolving values, beliefs, knowledge and traditions. It includes all aspects of the environment resulting from the interaction between people and places through time;
b) a heritage community consists of people who value specific aspects of cultural heritage which they wish, within the framework of public action, to sustain and transmit to future generations.

### Article 3

*– The common heritage of Europe*

The Parties agree to promote an understanding of the common heritage of Europe, which consists of:
a) all forms of cultural heritage in Europe which together constitute a shared source of remembrance, understanding, identity, cohesion and creativity, and
b) the ideals, principles and values, derived from the experience gained through progress and past conflicts, which foster the development of a peaceful and stable society, founded on respect for human rights, democracy and the rule of law.

### Article 4

*– Rights and responsibilities relating to cultural heritage*

The Parties recognise that:
a) everyone, alone or collectively, has the right to benefit from the cultural heritage and to contribute towards its enrichment;
b) everyone, alone or collectively, has the responsibility to respect the cultural heritage of others as much as their own heritage, and consequently the common heritage of Europe;
c) exercise of the right to cultural heritage may be subject only to those restrictions which are necessary in a democratic society for the protection of the public interest and the rights and freedoms of others.

### Article 5

*– Cultural heritage law and policies*

The Parties undertake to:
a) recognise the public interest associated with elements of the cultural heritage in accordance with their importance to society;
b) enhance the value of the cultural heritage through its identification, study, interpretation, protection, conservation and presentation;
c) ensure, in the specific context of each Party, that legislative provisions exist for exercising the right to cultural heritage as defined in Article 4;
d) foster an economic and social climate which supports participation in cultural heritage activities;

e) promote cultural heritage protection as a central factor in the mutually supporting objectives of sustainable development, cultural diversity and contemporary creativity;
f) recognise the value of cultural heritage situated on territories under their jurisdiction, regardless of its origin;
g) formulate integrated strategies to facilitate the implementation of the provisions of this Convention.

Article 6

*– Effects of the Convention*

No provision of this Convention shall be interpreted so as to:
a) limit or undermine the human rights and fundamental freedoms which may be safeguarded by international instruments, in particular, the Universal Declaration of Human Rights and the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms;
b) affect more favourable provisions concerning cultural heritage and environment contained in other national or international legal instruments;
c) create enforceable rights.

SECTION II

– CONTRIBUTION OF CULTURAL HERITAGE TO SOCIETY AND HUMAN DEVELOPMENT

Article 7

*– Cultural heritage and dialogue*

The Parties undertake, through the public authorities and other competent bodies, to:
a) encourage reflection on the ethics and methods of presentation of the cultural heritage, as well as respect for diversity of interpretations;
b) establish processes for conciliation to deal equitably with situations where contradictory values are placed on the same cultural heritage by different communities;
c) develop knowledge of cultural heritage as a resource to facilitate peaceful co-existence by promoting trust and mutual understanding with a view to resolution and prevention of conflicts;
d) integrate these approaches into all aspects of lifelong education and training.

Article 8

*– Environment, heritage and quality of life*

The Parties undertake to utilise all heritage aspects of the cultural environment to:
a) enrich the processes of economic, political, social and cultural development and land-use planning, resorting to cultural heritage impact assessments and adopting mitigation strategies where necessary;
b) promote an integrated approach to policies concerning cultural, biological, geological and landscape diversity to achieve a balance between these elements;
c) reinforce social cohesion by fostering a sense of shared responsibility towards the places in which people live;
d) promote the objective of quality in contemporary additions to the environment without endangering its cultural values.

Article 9

*– Sustainable use of the cultural heritage*

To sustain the cultural heritage, the Parties undertake to:
a) promote respect for the integrity of the cultural heritage by ensuring that decisions about change include an understanding of the cultural values involved;
b) define and promote principles for sustainable management, and to encourage maintenance;
c) ensure that all general technical regulations take account of the specific conservation requirements of cultural heritage;
d) promote the use of materials, techniques and skills based on tradition, and explore their potential for contemporary applications;
e) promote high-quality work through systems of professional qualifications and accreditation for individuals, businesses and institutions.

Article 10

*– Cultural heritage and economic activity*

In order to make full use of the potential of the cultural heritage as a factor in sustainable economic development, the Parties undertake to:
a) raise awareness and utilise the economic potential of the cultural heritage;
b) take into account the specific character and interests of the cultural heritage when devising economic policies; and
c) ensure that these policies respect the integrity of the cultural heritage without compromising its inherent values.

SECTION III

– SHARED RESPONSILBILITY FOR CULTURAL HERITAGE AND PUBLIC PARTICIPATION

Article 11

*– The organisation of public responsibilities for cultural heritage*

In the management of the cultural heritage, the Parties undertake to:
a) promote an integrated and well-informed approach by public authorities in all sectors and at all levels;
b) develop the legal, financial and professional frameworks which make possible joint action by public authorities, experts, owners, investors, businesses, non-governmental organisations and civil society;
c) develop innovative ways for public authorities to co-operate with other actors;
d) respect and encourage voluntary initiatives which complement the roles of public authorities;
e) encourage non-governmental organisations concerned with heritage conservation to act in the public interest.

Article 12

*– Access to cultural heritage and democratic participation*

The Parties undertake to:
a) encourage everyone to participate in:
   – the process of identification, study, interpretation, protection, conservation and presentation of the cultural heritage ;
   – public reflection and debate on the opportunities and challenges which the cultural heritage represents;
b) take into consideration the value attached by each heritage community to the cultural heritage with which it identifies;
c) recognise the role of voluntary organisations both as partners in activities and as constructive critics of cultural heritage policies;
d) take steps to improve access to the heritage, especially among young people and the disadvantaged, in order to raise awareness about its value, the need to maintain and preserve it, and the benefits which may be derived from it.

Article 13

*– Cultural heritage and knowledge*

The Parties undertake to:
a) facilitate the inclusion of the cultural heritage dimension at all levels of education, not necessarily as a subject of study in its own right, but as a fertile source for studies in other subjects;
b) strengthen the link between cultural heritage education and vocational training;
c) encourage interdisciplinary research on cultural heritage, heritage communities, the environment and their inter-relationship;
d) encourage continuous professional training and the exchange of knowledge and skills, both within and outside the educational system.

Article 14

*– Cultural heritage and the information society*

The Parties undertake to develop the use of digital technology to enhance access to cultural heritage and the benefits which derive from it, by:

a) encouraging initiatives which promote the quality of contents and endeavour to secure diversity of languages and cultures in the information society;
b) supporting internationally compatible standards for the study, conservation, enhancement and security of cultural heritage, whilst combating illicit trafficking in cultural property;
c) seeking to resolve obstacles to access to information relating to cultural heritage, particularly for educational purposes, whilst protecting intellectual property rights;
d) recognising that the creation of digital contents related to the heritage should not prejudice the conservation of the existing heritage.

SECTION IV

– MONITORING AND CO-OPERATION

Article 15

*– Undertakings of the Parties*

The Parties undertake to:
a) develop, through the Council of Europe, a monitoring function covering legislations, policies and practices concerning cultural heritage, consistent with the principles established by this Convention;
b) maintain, develop and contribute data to a shared information system, accessible to the public, which facilitates assessment of how each Party fulfils its commitments under this Convention.

Article 16

*– Monitoring mechanism*

a) The Committee of Ministers, pursuant to Article 17 of the Statute of the Council of Europe, shall nominate an appropriate committee or specify an existing committee to monitor the application of the Convention, which will be authorised to make rules for the conduct of its business;

b) The nominated committee shall:
– establish rules of procedure as necessary;
– manage the shared information system referred to in Article 15, maintaining an overview of the means by which each commitment under this Convention is met;
– at the request of one or more Parties, give an advisory opinion on any question relating to the interpretation of the Convention, taking into consideration all Council of Europe legal instruments;
– on the initiative of one or more Parties, undertake an evaluation of any aspect of their implementation of the Convention;
– foster the trans-sectoral application of this Convention by collaborating with other committees and participating in other initiatives of the Council of Europe;
– report to the Committee of Ministers on its activities.
The committee may involve experts and observers in its work.

Article 17

*– Co-operation in follow-up activities*

The Parties undertake to co-operate with each other and through the Council of Europe in pursuing the aims and principles of this Convention, and especially in promoting recognition of the common heritage of Europe, by:
a) putting in place collaborative strategies to address priorities identified through the monitoring process;
b) fostering multilateral and transfrontier activities, and developing networks for regional co-operation in order to implement these strategies;
c) exchanging, developing, codifying and assuring the dissemination of good practices;
d) informing the public about the aims and implementation of this Convention.
Any Parties may, by mutual agreement, make financial arrangements to facilitate international co-operation.

SECTION V

– FINAL CLAUSES

Article 18

*– Signature and entry into force*

a) This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe.

b) It shall be subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

c) This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which ten member States of the Council of Europe have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of the preceding paragraph.

d) In respect of any signatory State which subsequently expresses its consent to be bound by it, this Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 19

*– Accession*

a) After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any State not a member of the Council of Europe, and the European Community, to accede to the Convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee of Ministers.

b) In respect of any acceding State, or the European Community in the event of its accession, this Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 20

*– Territorial application*

a) Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

b) Any State may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

c) Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 21

*– Denunciation*

a) Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

b) Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 22

*– Amendments*

a) Any Party, and the committee mentioned in Article 16, may propose amendments to this Convention.

b) Any proposal for amendment shall be notified to the Secretary General of the Council of Europe, who shall communicate it to the member States of the Council of Europe, to the other Parties, and to any non-member State and the European Community invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 19.

c) The committee shall examine any amendment proposed and submit the text adopted by a majority of three-quarters of the Parties' representatives to the Committee of Ministers for adoption. Following its adoption by the Committee of Ministers by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of

Europe, and by the unanimous vote of the States Parties entitled to hold seats in the Committee of Ministers, the text shall be forwarded to the Parties for acceptance.

d) Any amendment shall enter into force in respect of the Parties which have accepted it, on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date on which ten member States of the Council of Europe have informed the Secretary General of their acceptance. In respect of any Party which subsequently accepts it, such amendment shall enter into force on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date on which the said Party has informed the Secretary General of its acceptance.

Article 23

*– Notifications*

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, any State which has acceded or been invited to accede to this Convention, and the European Community having acceded or been invited to accede, of:
a) any signature;
b) the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
c) any date of entry into force of this Convention in accordance with the provisions of Articles 18, 19 and 20;
d) any amendment proposed to this Convention in accordance with the provisions of Article 22, as well as its date of entry into force;
e) any other act, declaration, notification or communication relating to this Convention.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

DONE at Faro, this 27th day of October 2005, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and to any State or the European Community invited to accede to it.

---

**Convention-cadre du Conseil de l'Europe sur la valeur du patrimoine culturel pour la société**

Préambule

Les Etats membres du Conseil de l'Europe, signataires de la présente Convention,

Considérant que l'un des buts du Conseil de l'Europe est de réaliser une union plus étroite entre ses membres, afin de sauvegarder et de promouvoir les idéaux et les principes fondés sur le respect des droits de l'homme, de la démocratie et de l'Etat de droit, qui sont leur patrimoine commun ;

Reconnaissant la nécessité de placer la personne et les valeurs humaines au centre d'un concept élargi et transversal du patrimoine culturel ;

Mettant en exergue la valeur et le potentiel du patrimoine culturel bien géré en tant que ressource de développement durable et de qualité de la vie dans une société en constante évolution ;

Reconnaissant que toute personne a le droit, tout en respectant les droits et libertés d'autrui, de s'impliquer dans le patrimoine culturel de son choix comme un aspect du droit de prendre librement part à la vie culturelle consacré par la Déclaration universelle des droits de l'homme des Nations Unies (1948) et garanti par le Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels (1966) ;

Convaincus du besoin d'impliquer chacun dans le processus continu de définition et de gestion du patrimoine culturel ;

Convaincus du bien-fondé des politiques du patrimoine et des initiatives pédagogiques qui traitent équitablement tous les patrimoines culturels et promeuvent ainsi le dialogue entre les cultures et entre les religions ;

Se référant aux divers instruments du Conseil de l'Europe, en particulier la Convention culturelle européenne (1954), la Convention pour la sauvegarde du patrimoine architectural de l'Europe (1985), la Convention européenne pour la protection du patrimoine archéologique (1992, révisée) et la Convention européenne du paysage (2000) ;

Certains de l'intérêt existant à créer un cadre paneuropéen de coopération qui vienne favoriser le processus dynamique de mise en application effective de ces principes ;

Sont convenus de ce qui suit :

TITRE I

– OBJECTIFS, DÉFINITIONS ET PRINCIPES

Article 1

*– Objectifs de la Convention*

Les Parties à la présente Convention conviennent :
a) de reconnaître que le droit au patrimoine culturel est inhérent au droit de participer à la vie culturelle, tel que défini dans la Déclaration universelle des droits de l'homme;
b) de reconnaître une responsabilité individuelle et collective envers ce patrimoine culturel;
c) de faire ressortir que la conservation du patrimoine culturel et son utilisation durable ont comme but le développement humain et la qualité de la vie;
d) de prendre les mesures nécessaires pour l'application des dispositions de la présente Convention en ce qui concerne :
   – l'apport du patrimoine culturel dans l'édification d'une société pacifique et démocratique ainsi que dans le processus de développement durable et de promotion de la diversité culturelle;
   – la meilleure synergie des compétences entre tous les acteurs publics, institutionnels et privés concernés.

Article 2

*– Définitions*

Aux fins de la présente Convention,
a) le patrimoine culturel constitue un ensemble de ressources héritées du passé que des personnes considèrent, par-delà le régime de propriété des biens, comme un reflet et une expression de leurs valeurs, croyances, savoirs et traditions en continuelle évolution. Cela inclut tous les aspects de l'environnement résultant de l'interaction dans le temps entre les personnes et les lieux ;
b) une communauté patrimoniale se compose de personnes qui attachent de la valeur à des aspects spécifiques du patrimoine culturel qu'elles souhaitent, dans le cadre de l'action publique, maintenir et transmettre aux générations futures.

Article 3

*– Patrimoine commun de l'Europe*

Les Parties conviennent de promouvoir une reconnaissance du patrimoine commun de l'Europe qui recouvre :
a) tous les patrimoines culturels en Europe constituant dans leur ensemble une source partagée de mémoire, de compréhension, d'identité, de cohésion et de créativité; et,
b) les idéaux, les principes et les valeurs, issus de l'expérience des progrès et des conflits passés, qui favorisent le développement d'une société de paix et de stabilité fondée sur le respect des droits de l'homme, de la démocratie et de l'Etat de droit.

Article 4

*– Droits et responsabilités concernant le patrimoine culturel*

Les Parties reconnaissent :
a) que toute personne, seule ou en commun, a le droit de bénéficier du patrimoine culturel et de contribuer à son enrichissement ;
b) qu'il est de la responsabilité de toute personne, seule ou en commun, de respecter aussi bien le patrimoine culturel des autres que son propre patrimoine et en conséquence le patrimoine commun de l'Europe;
c) que l'exercice du droit au patrimoine culturel ne peut faire l'objet que des seules restrictions qui sont nécessaires dans une société démocratique à la protection de l'intérêt public, des droits et des libertés d'autrui.

Article 5

*– Droit et politiques du patrimoine culturel*

Les Parties s'engagent :

a) à reconnaître l'intérêt public qui s'attache aux éléments du patrimoine culturel en fonction de leur importance pour la société;
b) à valoriser le patrimoine culturel à travers son identification, son étude, son interprétation, sa protection, sa conservation et sa présentation;
c) à assurer, dans le contexte particulier de chaque Partie, l'existence de mesures législatives relatives aux modalités d'exercice du droit au patrimoine culturel défini à l'article 4;
d) à favoriser un environnement économique et social propice à la participation aux activités relatives au patrimoine culturel ;
e) à promouvoir la protection du patrimoine culturel comme un élément majeur des objectifs conjugués du développement durable, de la diversité culturelle et de la création contemporaine;
f) à reconnaître la valeur du patrimoine culturel situé sur les territoires relevant de leur juridiction, quelle que soit son origine;
g) à élaborer des stratégies intégrées pour faciliter la réalisation des dispositions de la présente Convention.

Article 6

*– Effets de la Convention*

Aucune des dispositions de la présente Convention ne sera interprétée :
a) comme limitant ou portant atteinte aux droits de l'homme et aux libertés fondamentales qui pourraient être sauvegardés par des instruments internationaux, notamment par la Déclaration universelle des droits de l'homme et par la Convention de sauvegarde des Droits de l'Homme et des Libertés fondamentales ;
b) comme affectant les dispositions plus favorables concernant le patrimoine culturel et l'environnement qui figurent dans d'autres instruments juridiques nationaux ou internationaux ;
c) comme créant des droits exécutoires.

TITRE II

– APPORT DU PATRIMOINE CULTUREL À LA SOCIÉTÉ ET AU DÉVELOPPEMENT HUMAIN

Article 7

*– Patrimoine culturel et dialogue*

Les Parties s'engagent, à travers l'action des pouvoirs publics et des autres organes compétents :
a) à encourager la réflexion sur l'éthique et sur les méthodes de présentation du patrimoine culturel ainsi que le respect de la diversité des interprétations;
b) à établir des processus de conciliation pour gérer de façon équitable les situations où des valeurs contradictoires sont attribuées au même patrimoine par diverses communautés;
c) à accroître la connaissance du patrimoine culturel comme une ressource facilitant la coexistence pacifique en promouvant la confiance et la compréhension mutuelle dans une perspective de résolution et de prévention des conflits;
d) à intégrer ces démarches dans tous les aspects de l'éducation et de la formation tout au long de la vie.

Article 8

*– Environnement, patrimoine et qualité de la vie*

Les Parties s'engagent à utiliser tous les aspects patrimoniaux de l'environnement culturel :
a) pour enrichir les processus du développement économique, politique, social et culturel, et l'aménagement du territoire, en recourant, si nécessaire, à des études d'impact culturel et à des stratégies de réduction des dommages;
b) pour promouvoir une approche intégrée des politiques relatives à la diversité culturelle, biologique, géologique et paysagère visant un équilibre entre ces composantes;
c) pour renforcer la cohésion sociale en favorisant le sentiment de responsabilité partagée envers l'espace de vie commun;
d) pour promouvoir un objectif de qualité pour les créations contemporaines s'insérant dans l'environnement sans mettre en péril ses valeurs culturelles.

Article 9

*– Usage durable du patrimoine culturel*

Pour faire perdurer le patrimoine culturel, les Parties s'engagent :
a) à promouvoir le respect de l'intégrité du patrimoine culturel en s'assurant que les décisions d'adaptation incluent une compréhension des valeurs culturelles qui lui sont inhérentes;

b) à définir et à promouvoir des principes de gestion durable, et à encourager l'entretien;
c) à s'assurer que les besoins spécifiques de la conservation du patrimoine culturel sont pris en compte dans toutes les réglementations techniques générales;
d) à promouvoir l'utilisation des matériaux, des techniques et du savoir-faire issus de la tradition, et à explorer leur potentiel dans la production contemporaine;
e) à promouvoir la haute qualité des interventions à travers des systèmes de qualification et d'accréditation professionnelles des personnes, des entreprises et des institutions.

Article 10

*– Patrimoine culturel et activité économique*

En vue de valoriser le potentiel du patrimoine culturel en tant que facteur de développement économique durable, les Parties s'engagent :
a) à accroître l'information sur le potentiel économique du patrimoine culturel et à l'utiliser ;
b) à prendre en compte le caractère spécifique et les intérêts du patrimoine culturel dans l'élaboration des politiques économiques ; et
c) à veiller à ce que ces politiques respectent l'intégrité du patrimoine culturel sans compromettre ses valeurs intrinsèques.

TITRE III

– RESPONSABILITÉ PARTAGÉE ENVERS LE PATRIMOINE CULTUREL ET PARTICIPATION DU PUBLIC

Article 11

*– Organisation des responsabilités publiques en matière de patrimoine culturel*

Dans la gestion du patrimoine culturel, les Parties s'engagent :
a) à promouvoir une approche intégrée et bien informée de l'action des pouvoirs publics dans tous les secteurs et à tous les niveaux;
b) à développer les cadres juridiques, financiers et professionnels qui permettent une action combinée de la part des autorités publiques, des experts, des propriétaires, des investisseurs, des entreprises, des organisations non gouvernementales et de la société civile;
c) à développer des pratiques innovantes de coopération des autorités publiques avec d'autres intervenants;
d) à respecter et à encourager des initiatives bénévoles complémentaires à la mission des pouvoirs publics;
e) à encourager les organisations non gouvernementales concernées par la conservation du patrimoine d'intervenir dans l'intérêt public.

Article 12

*– Accès au patrimoine culturel et participation démocratique*

Les Parties s'engagent :
a) à encourager chacun à participer :
   – au processus d'identification, d'étude, d'interprétation, de protection, de conservation et de présentation du patrimoine culturel ;
   – à la réflexion et au débat publics sur les chances et les enjeux que le patrimoine culturel représente ;
b) à prendre en considération la valeur attachée au patrimoine culturel auquel s'identifient les diverses communautés patrimoniales ;
c) à reconnaître le rôle des organisations bénévoles à la fois comme partenaire d'intervention et comme facteurs de critique constructive des politiques du patrimoine culturel ;
d) à prendre des mesures pour améliorer l'accès au patrimoine, en particulier auprès des jeunes et des personnes défavorisées, en vue de la sensibilisation à sa valeur, à la nécessité de l'entretenir et de le préserver, et aux bénéfices que l'on peut en tirer.

Article 13

*– Patrimoine culturel et savoir*

Les Parties s'engagent :
a) à faciliter l'insertion de la dimension patrimoniale culturelle à tous les niveaux de l'enseignement, pas nécessairement en tant qu'objet d'étude spécifique, mais comme un moyen propice d'accès à d'autres domaines de connaissance;
b) à renforcer le lien entre l'enseignement dans le domaine du patrimoine culturel et la formation continue;

c) à encourager la recherche interdisciplinaire sur le patrimoine culturel, les communautés patrimoniales, l'environnement et leurs relations;
d) à encourager la formation professionnelle continue et l'échange des connaissances et de savoir-faire à l'intérieur et à l'extérieur du système d'enseignement.

Article 14

*– Patrimoine culturel et société de l'information*

Les Parties s'engagent à développer l'utilisation des techniques numériques pour améliorer l'accès au patrimoine culturel et aux bénéfices qui en découlent :
a) en encourageant les initiatives qui favorisent la qualité des contenus et tendent à garantir la diversité des langues et des cultures dans la société de l'information;
b) en favorisant des normes compatibles à l'échelon international relatives à l'étude, à la conservation, à la mise en valeur et à la sécurité du patrimoine culturel, tout en luttant contre le trafic illicite en matière de biens culturels;
c) en visant à lever les obstacles en matière d'accès à l'information relative au patrimoine culturel, en particulier à des fins pédagogiques, tout en protégeant les droits de propriété intellectuelle;
d) en ayant conscience que la création de contenus numériques relatifs au patrimoine ne devrait pas nuire à la conservation du patrimoine existant.

TITRE IV

– SUIVI ET COOPÉRATION

Article 15

*– Engagement des Parties*

Les Parties s'engagent :
a) à développer, à travers le Conseil de l'Europe, une fonction de suivi portant sur les législations, les politiques et les pratiques en matière de patrimoine culturel, conformément aux principes énoncés par la présente Convention;
b) à maintenir, à développer et à alimenter en données un système partagé d'information, accessible au public, qui facilite l'évaluation de la mise en œuvre par chaque Partie des engagements résultant de la présente Convention.

Article 16

*– Mécanisme de suivi*

a) Le Comité des Ministres, conformément à l'article 17 du Statut du Conseil de l'Europe, instituera un comité approprié ou désignera un comité déjà existant chargé du suivi de l'application de la Convention et habilité à définir les modalités d'exercice de sa mission;

b) Le comité ainsi désigné :
– établit des règles de procédure en tant que de besoin;
– supervise le système partagé d'information visé à l'article 15 en établissant un rapport d'ensemble sur la mise en œuvre des engagements liés à la Convention;
– formule un avis consultatif sur toute question d'une ou de plusieurs Parties relative à l'interprétation de la Convention, en prenant en considération tous les instruments juridiques du Conseil de l'Europe;
– à l'initiative d'une ou de plusieurs Parties, entreprend une évaluation de l'un ou l'autre aspect de leur application de la Convention;
– encourage la mise en œuvre transsectorielle de la présente Convention en collaborant avec d'autres comités et en participant à d'autres initiatives du Conseil de l'Europe;
– fait rapport au Comité des Ministres sur ses activités.

Le comité peut associer à ses travaux des experts et des observateurs.

Article 17

*– Coopération à travers les activités de suivi*

Les Parties s'engagent à coopérer entre elles et à travers le Conseil de l'Europe dans la poursuite des objectifs et des principes de cette Convention, particulièrement dans la promotion de la reconnaissance du patrimoine commun de l'Europe :
a) en mettant en place des stratégies de collaboration répondant aux priorités retenues dans le processus de suivi;

b) en promouvant les activités multilatérales et transfrontalières, et en développant des réseaux de coopération régionale afin de mettre en œuvre ces stratégies;
c) en échangeant, en développant, en codifiant et en assurant la diffusion de bonnes pratiques;
d) en informant le public sur les objectifs et la mise en œuvre de la Convention.
Des Parties peuvent, par accord mutuel, établir des arrangements financiers facilitant la coopération internationale.

TITRE V

– CLAUSES FINALES

Article 18

*– Signature et entrée en vigueur*

a) La présente Convention est ouverte à la signature des Etats membres du Conseil de l'Europe.

b) Elle sera soumise à ratification, acceptation ou approbation. Les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation seront déposés près le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

c) La présente Convention entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date à laquelle dix Etats membres du Conseil de l'Europe auront exprimé leur consentement à être liés par la Convention conformément aux dispositions du paragraphe précédent.

d) Elle entrera en vigueur à l'égard de tout Etat signataire qui exprimerait ultérieurement son consentement à être lié par elle le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date du dépôt de l'instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation.

Article 19

*– Adhésion*

a) Après l'entrée en vigueur de la présente Convention, le Comité des Ministres du Conseil de l'Europe pourra inviter tout Etat non membre du Conseil de l'Europe, ainsi que la Communauté européenne, à adhérer à la présente Convention par une décision prise à la majorité prévue à l'article 20.d du Statut du Conseil de l'Europe, et à l'unanimité des représentants des Etats contractants ayant le droit de siéger au Comité des Ministres.

b) Pour tout Etat adhérent, ou pour la Communauté européenne en cas d'adhésion, la Convention entrera en vigueur le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de dépôt de l'instrument d'adhésion près le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

Article 20

*– Application territoriale*

a) Tout Etat peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, désigner le ou les territoires auxquels s'appliquera la présente Convention.

b) Tout Etat peut, à tout autre moment par la suite, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, étendre l'application de la présente Convention à tout autre territoire désigné dans la déclaration. La Convention entrera en vigueur à l'égard de ce territoire le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la déclaration par le Secrétaire Général.

c) Toute déclaration faite en vertu des deux paragraphes précédents pourra être retirée, en ce qui concerne tout territoire désigné dans cette déclaration, par notification adressée au Secrétaire Général. Le retrait prendra effet le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de six mois après la date de réception de la notification par le Secrétaire Général.

Article 21

*– Dénonciation*

a) Toute Partie peut, à tout moment, dénoncer la présente Convention en adressant une notification au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

b) La dénonciation prendra effet le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de six mois après la date de réception de la notification par le Secrétaire Général.

Article 22

*– Amendements*

a) Toute Partie et le comité cité à l'article 16 peuvent présenter des amendements à la présente Convention.

b) Toute proposition d'amendement est notifiée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe qui la communique aux Etats membres du Conseil de l'Europe, aux autres Parties et à chaque Etat non membre et la Communauté européenne invités à adhérer à la présente Convention conformément aux dispositions de l'article 19.

c) Le comité examine tout amendement présenté et soumet au Comité des Ministres, pour adoption, le texte retenu par une majorité fixée aux trois quarts des représentants des Parties. Après son adoption par le Comité des Ministres à la majorité prévue à l'article 20.d du Statut du Conseil de l'Europe, et à l'unanimité par les Etats Parties ayant le droit de siéger au Comité des Ministres, le texte sera envoyé aux Parties pour acceptation.

d) Tout amendement entrera en vigueur, pour les Parties qui l'acceptent, le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date à laquelle dix Etats membres du Conseil de l'Europe auront notifié au Secrétaire Général leur acceptation. L'amendement entrera en vigueur, pour toute Partie qui exprimerait ultérieurement son acceptation, le premier jour du mois qui suit l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la notification par le Secrétaire Général de l'acceptation.

Article 23

*– Notifications*

Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe notifiera aux Etats membres du Conseil de l'Europe, à tout Etat ayant adhéré ou ayant été invité à adhérer à la présente Convention, et à la Communauté européenne ayant adhéré ou été invitée à adhérer :

a) toute signature;
b) le dépôt de tout instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion ;
c) toute date d'entrée en vigueur de la présente Convention conformément à ses articles 18, 19 et 20 ;
d) tout amendement proposé à la présente Convention conformément à son article 22 ainsi que la date d'entrée en vigueur dudit amendement ;
e) tout autre acte, déclaration, notification ou communication ayant trait à la présente Convention.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

FAIT à Faro, le 27 octobre 2005, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil de l'Europe. Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe en communiquera copie certifiée conforme à chacun des Etats membres du Conseil de l'Europe et à tout Etat ou la Communauté européenne invité à adhérer à celle-ci.

---

C. VERTALING

**Kaderverdrag van de Raad van Europa inzake de waarde van cultureel erfgoed voor de samenleving**

Preambule

De lidstaten van de Raad van Europa, ondertekenaars van dit Verdrag,

Overwegend dat een van de doelen van de Raad van Europa is het tot stand brengen van een grotere eenheid tussen zijn leden, teneinde de idealen en beginselen, gebaseerd op eerbiediging van de mensenrechten, de democratie en de rechtsstaat, die hun gemeenschappelijk erfgoed zijn te beschermen en te bevorderen;

Erkennend de noodzaak mensen en menselijke waarden centraal te stellen in een breder en interdisciplinair concept van cultureel erfgoed;

Benadrukkend de waarde en het potentieel van cultureel erfgoed dat verantwoord wordt gebruikt als bron van duurzame ontwikkeling en kwaliteit van leven in een voortdurend veranderende samenleving;

Erkennend dat elke persoon het recht heeft, de rechten en vrijheden van anderen eerbiedigend, betrokken te zijn bij het cultureel erfgoed van diens keuze, als een aspect van het recht om vrijelijk deel te nemen aan het culturele leven, vastgelegd in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van de Verenigde Naties (1948) en gewaarborgd door het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten (1966);

Overtuigd van de noodzaak iedereen in de samenleving te betrekken bij het voortdurende proces van definiëren en zorg dragen voor cultureel erfgoed;

Overtuigd van de juistheid van het beginsel van erfgoedbeleid en educatieve initiatieven waarin al het cultureel erfgoed gelijkwaardig wordt behandeld om zo de dialoog tussen culturen en religies te bevorderen;

Verwijzend naar de diverse instrumenten van de Raad van Europa, met name het Europees

Cultureel Verdrag (1954), de Overeenkomst inzake het behoud van het architectonische erfgoed van Europa (1985), het Europees Verdrag inzake de bescherming van het archeologisch erfgoed (1992, herzien) en het Europees landschapsverdrag (2000);

Overtuigd van het belang van het creëren van een pan-Europees kader voor samenwerking in het dynamische proces van het effectief toepassen van deze beginselen;

Zijn het volgende overeengekomen:

## DEEL I

## – DOELEN, BEGRIPSOMSCHRIJVINGEN EN BEGINSELEN

### Artikel 1

*– Doelen van het Verdrag*

De Partijen bij dit Verdrag komen overeen:
a. te erkennen dat het recht op cultureel erfgoed inherent is aan het recht deel te nemen aan het culturele leven, zoals vastgelegd in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens;
b. de individuele en collectieve verantwoordelijkheid ten aanzien van cultureel erfgoed te erkennen;
c. te benadrukken dat het behoud van cultureel erfgoed en het duurzame gebruik ervan de ontwikkeling van de mens en de kwaliteit van leven tot doel hebben;
d. de noodzakelijke maatregelen te nemen om de bepalingen van dit Verdrag toe te passen met betrekking tot:
   – de rol van cultureel erfgoed bij de opbouw van een vreedzame en democratische samenleving en bij de processen van duurzame ontwikkeling en de bevordering van culturele diversiteit;
   – grotere synergie van de competenties van alle betrokken publieke, institutionele en private actoren.

### Artikel 2

*– Begripsomschrijvingen*

Voor de toepassing van dit Verdrag:
a. is cultureel erfgoed een groep van bronnen geërfd uit het verleden die mensen identificeren, onafhankelijk van het bezit ervan, als een weerspiegeling en uitdrukking van hun voortdurend ontwikkelende waarden, overtuigingen, kennis en tradities. Dit met inbegrip van alle aspecten van de omgeving die voortkomen uit de interactie tussen mensen en plaatsen in de loop der tijd;
b. bestaat een erfgoedgemeenschap uit mensen die waarde hechten aan specifieke aspecten van cultureel erfgoed die zij, binnen het kader van publieke actie, wensen te behouden en aan toekomstige generaties over te dragen.

### Artikel 3

*– Het gemeenschappelijke erfgoed van Europa*

De Partijen komen overeen erkenning van het gemeenschappelijk erfgoed van Europa te bevorderen, dat bestaat uit:
a. alle vormen van cultureel erfgoed in Europa die samen een gedeelde bron van herinnering, begrip, identiteit, cohesie en creativiteit vormen, en
b. de idealen, beginselen en waarden, ontleend aan de ervaringen opgedaan door vooruitgang en conflicten uit het verleden, die de ontwikkeling bevorderen van een vreedzame en stabiele samenleving gebaseerd op eerbiediging van de rechten van de mens, de democratie en de rechtstaat.

Artikel 4

*– Rechten en verantwoordelijkheden met betrekking tot cultureel erfgoed*

De Partijen erkennen dat:
a. iedereen, individueel of collectief, het recht heeft de voordelen van het cultureel erfgoed te ondervinden en bij te dragen aan de verrijking ervan;
b. iedereen, individueel of collectief, de verantwoordelijkheid heeft om het cultureel erfgoed van anderen in even grote mate te respecteren als zijn eigen erfgoed, en bijgevolg ook het gemeenschappelijk erfgoed van Europa;
c. de uitoefening van het recht op cultureel erfgoed alleen onderworpen mag zijn aan die beperkingen die in een democratische samenleving noodzakelijk zijn voor de bescherming van het algemeen belang en de rechten en vrijheden van anderen.

Artikel 5

*– Wetgeving en beleid inzake cultureel erfgoed*

De Partijen verbinden zich ertoe:
a. het algemeen belang te erkennen dat verbonden is aan elementen van cultureel erfgoed in overeenstemming met hun betekenis voor de samenleving;
b. de waarde van het cultureel erfgoed te vergroten door middel van identificatie, bestudering, interpretatie, bescherming, behoud en presentatie ervan;
c. te waarborgen, binnen de specifieke context van elke Partij, dat er wettelijke bepalingen bestaan voor het uitoefenen van het recht op cultureel erfgoed zoals omschreven in artikel 4;
d. een economisch en sociaal klimaat te bevorderen dat participatie in cultureelerfgoedactiviteiten ondersteunt;
e. de bescherming van het cultureel erfgoed te bevorderen als een centrale factor in de wederzijds versterkende doelen van duurzame ontwikkeling, culturele diversiteit en hedendaagse creativiteit;
f. de waarde te erkennen van cultureel erfgoed dat zich bevindt op de gebieden die onder hun jurisdictie vallen, ongeacht de herkomst ervan;
g. geïntegreerde strategieën te formuleren om de implementatie van de bepalingen van dit Verdrag te vergemakkelijken.

Artikel 6

*– Gevolgen van het Verdrag*

Geen enkele bepaling van dit Verdrag wordt zodanig uitgelegd dat:
a. de mensenrechten en fundamentele vrijheden worden beperkt of ondermijnd die beschermd kunnen zijn door internationale instrumenten, in het bijzonder de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden;
b. gunstigere bepalingen met betrekking tot cultureel erfgoed en de omgeving in andere nationale of internationale juridische instrumenten er nadelig door worden beïnvloed;
c. er afdwingbare rechten door worden gecreëerd.

DEEL II

– BIJDRAGE VAN CULTUREEL ERFGOED AAN DE SAMENLEVING EN DE MENSELIJKE ONTWIKKELING

Artikel 7

*– Cultureel erfgoed en dialoog*

De Partijen verbinden zich ertoe, via de publieke autoriteiten en andere bevoegde instanties:
a. het aanmoedigen van reflectie over de ethiek en methodes van het presenteren van het cultureel erfgoed alsmede van respect voor diversiteit in interpretaties;
b. bemiddelingsprocessen in te stellen om rechtvaardig om te gaan met situaties waarin verschillende gemeenschappen tegenstrijdige waarden verbinden aan hetzelfde cultureel erfgoed;
c. kennis te ontwikkelen van cultureel erfgoed als een hulpbron om vreedzame co-existentie te vergemakkelijken door vertrouwen en wederzijds begrip te bevorderen met het oog op het oplossen en voorkomen van conflicten;
d. deze benaderingen te integreren in alle aspecten van een leven lang leren en opleiden.

Artikel 8

*-Omgeving, erfgoed en kwaliteit van leven*

De Partijen verbinden zich ertoe alle erfgoedaspecten van de culturele omgeving te gebruiken voor:
a. het verrijken van processen voor economische, politieke, sociale en culturele ontwikkeling en ruimtelijke ordening, indien nodig met behulp van effectrapportages met betrekking tot cultureel erfgoed en mitigatiestrategieën;
b. het bevorderen van een geïntegreerde aanpak bij beleid met betrekking tot culturele, biologische, geologische en landschappelijke diversiteit om een evenwicht tussen deze elementen te bereiken;
c. het versterken van de sociale cohesie door het bevorderen van een gevoel van gedeelde verantwoordelijkheid ten aanzien van de plaatsen waar mensen leven;
d. het bevorderen van het streven naar kwaliteit van hedendaagse toevoegingen aan de omgeving zonder de culturele waarden daarvan in gevaar te brengen.

Artikel 9

*– Duurzaam gebruik van het cultureel erfgoed*

Om het cultureel erfgoed duurzaam in stand te houden verbinden de Partijen zich ertoe:
a. het respect voor de integriteit van het cultureel erfgoed te bevorderen door te waarborgen dat begrip van de betrokken culturele waarden onderdeel vormt van de besluiten over verandering;
b. beginselen van duurzaam beheer te omschrijven en te bevorderen en onderhoud aan te moedigen;
c. te waarborgen dat bij alle algemene technische voorschriften rekening wordt gehouden met de specifieke vereisten van het behoud van cultureel erfgoed;
d. het gebruik te bevorderen van materialen, technieken en vaardigheden die gebaseerd zijn op traditie, en de mogelijkheden te onderzoeken om deze te gebruiken voor hedendaagse toepassingen;
e. werk van hoge kwaliteit te bevorderen door middel van stelsels van beroepskwalificaties en accreditatie van individuen, ondernemingen en instellingen.

Artikel 10

*– Cultureel erfgoed en economische activiteit*

Teneinde optimaal gebruik te maken van het potentieel van het cultureel erfgoed als een factor in duurzame economische ontwikkeling, verbinden de Partijen zich ertoe:
a. het bewustzijn van het economisch potentieel van het cultureel erfgoed te vergroten en dit te benutten;
b. rekening te houden met het specifieke karakter en de belangen van het cultureel erfgoed bij het opstellen van economisch beleid; en
c. te waarborgen dat in dit beleid de integriteit van het cultureel erfgoed wordt gerespecteerd zonder de inherente waarden ervan in gevaar te brengen.

DEEL III

– GEDEELDE VERANTWOORDELIJKHEID VOOR CULTUREEL ERFGOED EN PUBLIEKE PARTICIPATIE

Artikel 11

*– Organisatie van publieke verantwoordelijkheden voor cultureel erfgoed*

Bij de zorg voor het cultureel erfgoed verbinden de Partijen zich ertoe:
a. een geïntegreerd en op goede informatie gebaseerd overheidshandelen te bevorderen, in alle sectoren en op alle niveaus;
b. de wettelijke, financiële en professionele kaders te ontwikkelen die gezamenlijke actie door overheden, deskundigen, eigenaren, investeerders, ondernemingen, niet-gouvernementele organisaties en het maatschappelijk middenveld mogelijk maken;
c. innovatieve werkwijzen te ontwikkelen voor samenwerking tussen de overheden en andere actoren;
d. vrijwillige initiatieven die de rol van de overheden aanvullen te respecteren en aan te moedigen;
e. niet-gouvernementele organisaties die betrokken zijn bij het behoud van erfgoed aan te moedigen actie te ondernemen in het algemeen belang.

Artikel 12

*– Toegang tot cultureel erfgoed en democratische participatie*

De Partijen verbinden zich ertoe:
a. eenieder aan te moedigen deel te nemen aan:

– het proces van identificatie, bestudering, interpretatie, bescherming, behoud en presentatie van het cultureel erfgoed;
– publieke reflectie op en publiek debat over de mogelijkheden en uitdagingen die het cultureel erfgoed biedt;

b. rekening te houden met de waarde die door elke erfgoedgemeenschap wordt gehecht aan het cultureel erfgoed waarmee zij zich identificeert;
c. de rol van vrijwilligersorganisaties te erkennen, zowel als partners bij activiteiten en als constructieve critici van beleid voor cultureel erfgoed;
d. maatregelen te nemen om toegang tot het erfgoed te verbeteren, met name voor jongeren en mensen in een achtergestelde positie, teneinde bewustwording te bevorderen over de waarde ervan, de noodzaak het te onderhouden en te behouden en de voordelen die eruit kunnen voortvloeien.

Artikel 13

*– Cultureel erfgoed en kennis*

De Partijen verbinden zich ertoe:
a. het opnemen van de cultureel-erfgoeddimensie op alle onderwijsniveaus te faciliteren, niet noodzakelijkerwijs als onderwerp van studie op zich, maar als een rijke bron voor studies naar andere onderwerpen;
b. de link tussen onderwijs op het gebied van cultureel erfgoed en beroepsonderwijs te versterken;
c. interdisciplinair onderzoek naar cultureel erfgoed, erfgoedgemeenschappen, de omgeving en hun onderlinge verband aan te moedigen;
d. voortdurende professionele ontwikkeling en uitwisseling van kennis en vaardigheden, zowel binnen als buiten het onderwijsstelsel, aan te moedigen.

Artikel 14

*– Cultureel erfgoed en de informatiemaatschappij*

De Partijen verbinden zich ertoe het gebruik van digitale technologie te ontwikkelen om de toegang tot cultureel erfgoed en de voordelen die eruit voortvloeien te verbeteren, door:
a. initiatieven aan te moedigen waarmee de kwaliteit van de inhoud wordt verhoogd en wordt getracht de diversiteit van talen en culturen in de informatiemaatschappij te waarborgen;
b. ondersteuning van internationaal compatibele normen voor studie, behoud, waardering en veiligheid van cultureel erfgoed, waarbij illegale handel in cultuurgoederen wordt bestreden;
c. ernaar te streven belemmeringen weg te nemen voor de toegang tot informatie over cultureel erfgoed, met name voor educatieve doeleinden, waarbij de intellectuele eigendomsrechten worden beschermd;
d. te erkennen dat het creëren van digitale inhoud met betrekking tot het erfgoed het behoud van het bestaande erfgoed niet mag schaden.

DEEL IV

– MONITORING EN SAMENWERKING

Artikel 15

*– Verbintenissen van de Partijen*

De Partijen verbinden zich ertoe:
a. via de Raad van Europa een monitoringfunctie te ontwikkelen voor het monitoren van wetgeving, beleid en praktijken met betrekking tot cultureel erfgoed, in overeenstemming met de in dit Verdrag vastgelegde beginselen;
b. gegevens te onderhouden en te ontwikkelen en deze toe te voegen aan een gedeeld informatiesysteem, voor het publiek toegankelijk, waardoor het gemakkelijker wordt vast te stellen in hoeverre elke Partij haar verplichtingen ingevolge dit Verdrag nakomt.

Artikel 16

*– Monitoringmechanisme*

a. Het Comité van Ministers benoemt, uit hoofde van artikel 17 van het Statuut van de Raad van Europa, een speciaal comité of wijst een bestaand comité aan, dat belast is met de monitoring van de toepassing van het Verdrag en dat bevoegd is de regels voor de uitvoering van zijn taken op te stellen;

b. Het benoemde comité:
– stelt indien nodig een reglement van orde op;

– beheert het gedeelde informatiesysteem als bedoeld in artikel 15 en houdt een overzicht bij van de middelen waarmee aan elke verplichting ingevolge dit Verdrag wordt voldaan;
– geeft op verzoek van een of meer Partijen een advies over elke kwestie inzake de interpretatie van het Verdrag, rekening houdend met alle juridische instrumenten van de Raad van Europa;
– evalueert op initiatief van een of meer Partijen elk aspect van hun uitvoering van het Verdrag;
– bevordert de sectoroverschrijdende toepassing van dit Verdrag door samen te werken met andere comités en deel te nemen aan andere initiatieven van de Raad van Europa;
– brengt het Comité van Ministers verslag uit van zijn activiteiten.

Het comité kan deskundigen en waarnemers bij zijn werkzaamheden betrekken.

Artikel 17

*– Samenwerking bij follow-upactiviteiten*

De Partijen verbinden zich ertoe met elkaar en via de Raad van Europa samen te werken bij het nastreven van de doelen en beginselen van dit Verdrag, en met name bij het bevorderen van de erkenning van het gemeenschappelijke Europese erfgoed, door:

a. samenwerkingsstrategieën te implementeren om de prioriteiten aan te pakken die tijdens het monitoringsproces zijn geïdentificeerd;
b. multilaterale en grensoverschrijdende activiteiten te bevorderen en netwerken voor regionale samenwerking te ontwikkelen teneinde deze strategieën te implementeren;
c. goede praktijken uit te wisselen, te ontwikkelen, in wetgeving vast te leggen en de verspreiding ervan te waarborgen;
d. het publiek te informeren over de doelen en implementatie van het Verdrag.

Alle Partijen kunnen, in onderlinge overeenstemming, financiële afspraken maken om de internationale samenwerking te vergemakkelijken.

HOOFDSTUK V

– SLOTBEPALINGEN

Artikel 18

*– Ondertekening en inwerkingtreding*

a. Dit Verdrag staat open voor ondertekening door de lidstaten van de Raad van Europa.

b. Het dient te worden bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd. De akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa.

c. Dit Verdrag treedt in werking op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van drie maanden na de datum waarop tien lidstaten van de Raad van Europa hun instemming door het Verdrag te worden gebonden tot uitdrukking hebben gebracht overeenkomstig het bepaalde in het voorgaande lid.

d. Met betrekking tot elke ondertekenende Staat die later zijn instemming door het Verdrag te worden gebonden tot uitdrukking brengt, treedt het Verdrag in werking op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van drie maanden na de datum van de nederlegging van de akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring.

Artikel 19

*– Toetreding*

a. Na de inwerkingtreding van dit Verdrag, kan het Comité van Ministers van de Raad van Europa elke Staat die geen lid is van de Raad van Europa, alsmede de Europese Gemeenschap, uitnodigen toe te treden tot dit Verdrag, door een door de meerderheid als voorzien in artikel 20, onderdeel d, van het Statuut van de Raad van Europa genomen besluit en met algemene stemmen van de vertegenwoordigers van de verdragsluitende Staten die Partij zijn die recht hebben op een zetel in het Comité van Ministers.

b. Ten aanzien van elke toetredende Staat, of de Europese Gemeenschap ingeval zij toetreedt, treedt dit Verdrag in werking op de eerste dag van de maand na het verstrijken van een tijdvak van drie maanden na de datum van nederlegging van de akte van toetreding bij de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa.

Artikel 20

*– Territoriale toepassing*

a. Elke Staat kan, bij de ondertekening of bij de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, het gebied of de gebieden waarop dit Verdrag van toepassing is nader aanduiden.

b. Elke Partij kan, op elk later tijdstip, door middel van een aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa gerichte verklaring, de toepassing van dit Verdrag uitbreiden tot elk ander in de verklaring aangewezen gebied. Ten aanzien van een dergelijk gebied treedt dit Verdrag in werking op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van drie maanden na de datum van ontvangst van die verklaring door de Secretaris-Generaal.

c. Elke krachtens de twee voorgaande leden afgelegde verklaring kan, met betrekking tot elk in die verklaring aangewezen gebied, worden ingetrokken door middel van een aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa gerichte kennisgeving. De intrekking wordt van kracht op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van zes maanden na de datum van ontvangst van de kennisgeving door de Secretaris-Generaal.

Artikel 21

*– Opzegging*

a. Elke Partij kan dit Verdrag te allen tijde opzeggen door middel van een kennisgeving gericht aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa.

b. Deze opzegging wordt van kracht op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van zes maanden na de datum van ontvangst van de kennisgeving door de Secretaris-Generaal.

Artikel 22

*– Wijzigingen*

a. Alle Partijen en het comité genoemd in artikel 16 kunnen wijzigingen van dit Verdrag voorstellen.

b. Van elk voorstel tot wijziging wordt de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa in kennis gesteld, die het doet toekomen aan de lidstaten van de Raad van Europa, aan de andere Partijen en aan elke Europese niet-lidstaat die is uitgenodigd toe te treden tot dit Verdrag in overeenstemming met de bepalingen van artikel 19.

c. Het comité onderzoekt elke voorgestelde wijziging en legt de tekst die is aangenomen met een meerderheid van drievierde van de vertegenwoordigers van de Partijen ter aanneming voor aan het Comité van Ministers. Na aanneming door het Comité van Ministers met de in artikel 20, onderdeel d, van het Statuut van de Raad van Europa voorziene meerderheid en met algemene stemmen van de Staten die Partij zijn die recht hebben op een zetel in het Comité van Ministers, wordt de tekst ter aanvaarding aan de Partijen gezonden.

d. Ten aanzien van de Partijen die een wijziging hebben aanvaard treedt deze in werking op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van drie maanden na de datum waarop tien lidstaten van de Raad van Europa de Secretaris-Generaal ervan in kennis hebben gesteld dat zij de wijziging hebben aanvaard. Met betrekking tot elke Partij die nadien de wijziging aanvaardt, wordt de wijziging van kracht op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van drie maanden na de datum waarop die Partij de Secretaris-Generaal in kennis heeft gesteld van haar aanvaarding.

Artikel 23.

*Kennisgevingen*

De Secretaris-Generaal van de Raad van Europa stelt de lidstaten van de Raad van Europa, elke Staat die tot dit Verdrag is toegetreden of is uitgenodigd toe te treden, en de Europese Gemeenschap die tot dit Verdrag is toegetreden of is uitgenodigd toe te treden, in kennis van:

a. elke ondertekening;
b. de nederlegging van elke akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding;
c. elke datum van inwerkingtreding van dit Verdrag in overeenstemming met de bepalingen van de artikelen 18, 19 en 20;
d. elk voorstel van wijziging van dit Verdrag in overeenstemming met de bepalingen van artikel 22, en de datum waarop de wijziging in werking treedt;

e. elke andere akte, verklaring, kennisgeving of mededeling met betrekking tot dit Verdrag.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te Faro, op 27 oktober 2005, in de Engelse en de Franse taal, waarbij beide teksten gelijkelijk authentiek zijn, in een enkel exemplaar, dat zal worden nedergelegd in het archief van de Raad van Europa. De Secretaris-Generaal van de Raad van Europa doet een gewaarmerkt afschrift toekomen aan elke lidstaat van de Raad van Europa en aan elke Staat of aan de Europese Gemeenschap die is uitgenodigd tot dit Verdrag toe te treden.

---

D. PARLEMENT

Het Verdrag behoeft ingevolge artikel 91 van de Grondwet de goedkeuring van de Staten-Generaal, alvorens het Koninkrijk aan het Verdrag kan worden gebonden.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel 18, onder c, van het Verdrag in werking getreden op 1 juni 2011.

Voor elke ondertekenende Staat die later zijn instemming door het Verdrag te worden gebonden tot uitdrukking brengt, treedt het Verdrag ingevolge artikel 18, onder d, in werking op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van drie maanden na de datum van nederlegging van de akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring.

Uitgegeven de *tweede* februari 2024.

*De Minister van Buitenlandse Zaken,*

H.G.J. BRUINS SLOT

trb-2024-15
ISSN 0920 - 2218
's-Gravenhage 2024